

In dankbare herinnering aan

Jan Willem Giesen

* Wehl, 26-10-1919

† Hengelo (O), 14-12-2000

Pa was zeer gesteld op de nabijheid van mensen. Hij kuierde vele jaren met zijn witte haren op vaste tijden door zijn vertrouwde binnenstad. Met luide stem deed hij er de dagelijkse boodschappen en begroette hij omstandig de vele bekenden. Klaar voor een praatje.

Op weg naar huis eerst nog even voor de laatste informatie door de winkel, zijn levenswerk. Vervelen was er nooit bij in zijn zelf ingerichte timmerwerkplaats. Pa kon alles met hout. Hij maakte prachtig speelgoed voor zijn kleinkinderen en zette met veel precisie menig meubelstuk voor ons in elkaar.

Het laatste jaar nam zijn gezondheid sterk af en kwam hij nog maar weinig buiten. Hoe klein zijn wereld ook was geworden, het was voor hem nog groot genoeg om voor te leven.

Centraal stond ons gezin, ma, de kinderen en natuurlijk de vele kleinkinderen van wie hij alles wist. Pa genoot van de vele bezoekjes, vooral als iedereen bij elkaar was. Het gaf hem

een gevoel van saamhorigheid. Als je hem vroeg, ging het nooit slecht. Hij klaagde nooit en bleef de eeuwige optimist die wilskrachtig uitzag naar weer een nieuwe dag.

Tot op het laatst bleef hij bij ons in zijn vertrouwde omgeving. Hij was dankbaar voor alle zorg van ma en al die anderen die de laatste weken dag en nacht bij hem waren. Dat maakte het voor hem ook zo moeilijk het leven los te laten.

Voor uw betuigde medeleven,
danken wij u hartelijk.

Ietje Giesen-Derks
Kinderen en kleinkinderen